

บทที่ 6 คำกล่าวโทษ

1. ความหมาย ป.วิ.อาญา มาตรา 2(8) คำกล่าวโทษ หมายความว่า การที่บุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ผู้เสียหาย ได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ ว่ามีบุคคลรู้ตัวหรือไม่ก็ได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งขึ้น

2. ลักษณะของคำกล่าวโทษ

เช่นเดียวกับคำร้องทุกข์ ป.วิ.อาญา มาตรา 127 ประกอบมาตรา 123 วรรคสอง

3. วิธีการกล่าวโทษ

เช่นเดียวกับคำร้องทุกข์ ป.วิ.อาญา มาตรา 127 ประกอบมาตรา 123 วรรคสาม

4. เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจรับคำกล่าวโทษ

เช่นเดียวกับเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจรับคำร้องทุกข์ ป.วิ.อาญา มาตรา 127 ประกอบกับ
มาตรา 123 และ 124

5. การแก้และถอนคำกล่าวโทษ

เช่นเดียวกับคำร้องทุกข์ ป.วิ.อาญา มาตรา 127 ประกอบมาตรา 126 วรรคแรก

6. ผลของการถอนคำกล่าวโทษ

เช่นเดียวกับคำร้องทุกข์ ป.วิ.อาญา มาตรา 127 ประกอบ มาตรา 126 วรรคสอง

ข้อแตกต่างที่เป็นสาระสำคัญระหว่างคำร้องทุกข์กับคำกล่าวโทษ

1. ผู้กล่าวหา คำร้องทุกข์ผู้กล่าวหาต้องเป็นผู้เสียหายเท่านั้น ส่วนคำกล่าวโทษ ผู้กล่าวหา ต้องเป็นบุคคลอื่น ซึ่งไม่ใช่ผู้เสียหาย
2. เจตนาในการกล่าวหา ถ้าเป็นคำร้องทุกข์ต้องกล่าวหาโดยมีเจตนาจะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ ส่วนคำกล่าวโทษนั้นกฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้ว่าต้องกล่าวหาโดยมีเจตนาจะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษหรือไม่ ดังนั้นจะกล่าวหาโดยมีเจตนาจะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษหรือไม่ก็ได้ ไม่ใช่สาระสำคัญ
3. ความผิดที่กล่าวหา ถ้าเป็นคำร้องทุกข์ไม่มีจำกัด ถือว่ากล่าวหาได้ทั้งความผิดต่ออาญาแผ่นดินและความผิดต่อส่วนตัว แต่ถ้าเป็นคำกล่าวโทษ กล่าวโทษได้เฉพาะในความผิดต่ออาญาแผ่นดินเท่านั้น (พิจารณาจาก ป.วิ.อาญา มาตรา 2(7) (8) ประกอบ มาตรา 121 วรรคสอง)